

Patel
P.S. 56 N: 2
204

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΘΑΣΙΟΥ

N. 69

ΤΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΘΑΣΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1840 ΕΤΟΣ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΩΣ ΕΝ ΤΩ ΒΙΩ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΘΟΡΑΤΑΙ

*(Εν τῷ Μεγάλῳ Συναξαριστῇ τοῦ μηνὸς Ἰβριῶν ὑπὸ τὴν
ἐπανυμίαν Τοπάζιον τῶν νοητῶν Παραδείσου σελίδι 136)*

ΕΞΕΔΟΘΗ ΔΑΠΑΝῃ

ΚΩΝΣΤ. ΧΡ. ΔΟΤΚΑΚΗ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΛΛΑΡΑΚΗ ΚΑΙ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

1894

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΘΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΘΑΣΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1840 ΕΤΟΣ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΩΣ ΕΝ ΤΩ ΒΙΩ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΘΟΡΑΤΑΙ

(*Ἐν τῷ Μεγάλῳ Συναξαριστῇ τοῦ μηνὸς Ἰβρίου ὑπὸ τὴν
ἐπαννυμίαν Τοπάζιον τοῦ νοητοῦ Παραδείσου σελίδι 136*)

ΕΞΕΔΟΧΗ ΔΑΠΑΝΗ

ΚΩΝΣΤ. ΧΡ. ΔΟΥΚΑΚΗ

ΠΡΟΕΚΥΝΗΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΛΛΑΡΑΚΗ ΚΑΙ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

1894

Τῶν Ἁγίων Πάντων
Θεοῦ Ἰατροῦ
Χορός

Τοῦ Εὐαγγελίου
Ἰσχυροῦ
καρπός

ΑΚΟΛΟΤΗΤΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΘΑΣΙΟΥ

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἰσθῶμεν στίχους ε', στιχηρά προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μοναστής ἀληθέστατος, καὶ ἀστήρ διαυγέστατος, καὶ πηγὴ γενόμενος κατανύξεως, ἀγάπης ὥφθης ἀνάπλεως, Δανιὴλ πανόσιε, νήσου Θάσου ὁ φωστήρ· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἀνέτειλας καὶ ἐφώτισας, μονάζοντων τὰ πλήθη φοιτητῶν σου, καὶ ᾠδήγησας πρὸς Πόλον, θαυματουργίας λαμπόμενος.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτον, ἐκ τῆς Θάσου πανόλβιε, Δανιὴλ σε ἐγνωμεν, ἀνάτειλαντα, καὶ πᾶσαν νῆσον φωτίσαντα, σημεῖοις καὶ θαύμασι, καὶ ἰάσεσι παθῶν. Ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν σεβάσιμον, ἱατρὸν σε πλουτοῦντες ἀσθενούντων, καὶ καλὸν ἡμῶν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν ἐτοιμότατον.

Ἀγρυπνίαν παννύχιον, καὶ ἐγκρατεῖαν ἄρατον, προσευχὴν ἀθλόωτον, βίον ἐνθεον. Πίστιν ἐλπίδα ἀνόθευτον, ἐκτίσω πανόλβιε, Δανιὴλ θαυματουργέ, καὶ μεγίστην συμπάθειαν, μάκαρ ἐσχηκας, καὶ θανῶν καὶ πρὸ τέλους ἀπαστράψας, ἐν σημεῖοις παραδόξοις· διὸ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ἔτερα στιχηρά· ἦχος πλαγίου δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δανιὴλ θεοπέσιε, τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ τερπνά, ὡς οὐδὲν λογισάμενος, ἐβδελύξω ἅπαντα, ὡς ἐχέφρων αἰδίμει, καὶ τὸν μονήρη

βίον κατέλαβες, Θεῷ λατρεύειν τῷ ποθουμένῳ σοι, ἐν καὶ ἐδόξασας, ἐν ποικίλοις θαύμασι, Μοῆν σοφέ, θείαν συστησάμενος ἐν τῇ πατρίδι σου.

Μάκαρ Δανιὴλ πανάριστε, τὴν ἀνωτάτω θερμῶς, ἐκζητῶν ἐκ νεότητος, σοφίαν ἐπόθησας, καὶ οὐράνιον πάνσοφε, καταλαβὼν δέ, ταύτην πανόλβιε, ἐντεῦξαι θεία, οὐκ ἐγκατέκρυψας, ἀλλ' ἐπλεόνασας, τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ποιμαντικῶς, ἔθεν ἐπιτελούμέν σου, μνήμην τὴν εὐσημον.

Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς δεόμεθα, τοὺς φοιτητάς σου σοφέ, Δανιὴλ ἀξιόμνητε καὶ γενοῦ τοῖς δούλοις σου, θλιβομένοις ἀντιληψίς, καὶ ἀσθενοῦσι παρέχων ἰασιν, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, τὸν σὲ δοξάσαντα, εἰς τὴν νῆσον ἅπασαν, καὶ βοηθός, πάρεσο λυτρούμενος, παντοδαπῶν συμφορῶν.

Δόξα ἡχος α΄.

Εν τῇ πανδήμῳ καὶ πανευσήμῳ πανηγύρει, τῆς σεβασμίας σου μνήμης Δανιὴλ ὄσιε, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις χορεύοντες, οἱ τῆς Θάσου οἰκήτορες, δοξάζομεν παντοδαπῶς τὸν Δεσπότην Χριστὸν θεοπεπῶς, τὸν ὑπὲρ τῶν πολλῶν σου καμάτων, καὶ ἀνευδότου ἀσκήσεως, τὴν τῶν θαυμάτων καὶ ἰαμάτων σοι χάριν δωρήσαντα, Θάσου τὸ καύχημα, καὶ ἡμῶν τὸ ἥδυσμα. Ὅθεν συνελθόντες σήμερον, χορεύειν ἐπιπροσέταμεν, ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις εὐφημοῦντές σε λέγομεν, ἀξιόμνητε πάτερ, ἰκέτευε δωρηθῆναι ἱλασμέν, πᾶσι τοῖς πῶθι τιμῶσι, τὴν πανκοιδίμων μνήμην σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐῖς ἑορτῆς. Εἰσοδος τῆς Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βάσανος· ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτούς, καὶ ἔβρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρῖνοισιν ἔβη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τιμιόν, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δὲ

ἐσπί, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετεπέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρέπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κτίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυεῖ δὲ ἀπότομον ὄργανον εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐκκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πέτροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται· χάλαζαι ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀνιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ἰψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Φαἰδρύνεται σήμερον, ἡ θεοδώτος Θάσος, τῇ παγγεράστῳ μνήμῃ σου, Δανιὴλ ὀσιώτατε, καὶ ἡ τῶν ὁδοδόξων Ἐκκλησία λαμπρῶς κατακαυχάται ὑμνοῦσά σε, πιστῶν δὲ τὰ πλήθη, τῶν σῶν θαυμάτων ἀρυόμενα πανηγυρίζει. Ἄλλ' ὦ συμπαθέστατε πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην πᾶν κόσμῳ, εὐρωστίαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Επίβλεψον ἐξ ὕψους ἀγιώτατε πάτερ, ἐκ τῆς δοξολογίας τῶν ψαλλόντων σοι, καὶ τὰς ἐκταγεῖς ἡμῶν δεήσεις προσδέξαι, Δανιὴλ μακαρίστε, καὶ προσάγαγε αὐτάς, ἐν τῷ ἐπουρανίῳ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος· ὅπως ταῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Κατὰ χρέος σε μακαρίζομεν, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, ὡς λύχον τῆς πίστεως, καὶ Ἄγγελον ἐν σώματι· ὁ βίος γὰρ ὁ σὸς ἐντιμος πέφυκε, καὶ ἡ κοίμησις σὺν τοῖς Ἁγίοις. Ἐν ἔργοις γὰρ ἀγαθοῖς ἐξέλαμψας, ὡς ποιμὴν μοναζόντων θεόσοφος, καὶ ἐν θαύμασιν ἐδοξάσθης, ὡς πιστὸς δούλος καὶ φίλος Χριστοῦ. Ὅθεν σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν δεόμενοι, οἱ τῆς Θάσου λαοί, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε πρὸς Κύριον, καταπέμψαι Ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, ὑγείαν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τρυφὴν νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ αἰώνιον ἀπολαυσιν, κομίξῃ πανόλβιε, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀμέτρων σου πόνων, καὶ ὧν ἀρετῶν ἐθησαύρισας, Δανιὴλ παμμακάριστε. Διὸ ὕμνον ἀπὸ χειλέων πληθύνων προσαγόμενον δέξαι, μετ' εὐμενείας ὅσιε πάτερ, καὶ παράσχου πλουσίας τὰς ἀντιδόσεις, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλαγίου δ'.

Δεῦτε ἅπαντες οἱ τῆς νήσου οἰκήτορες, θίασον πνευματικὸν συγκροτήσαντες, Δανιὴλ τὸν Ἰάγγελον, τὸν ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἀγγελικῶς τὸν βίον διανύσαντα, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον βιοτεύσαντα, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν. Σήμερον γὰρ Ἄγγελοι ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσιν. Οὗτος γὰρ ὁ τρισόλβιος, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἄχρι τέλους ἐκαρτέρησε, καὶ πρὸς αἰωνίους μονὰς κατέπαυσε, τὰ γέρα τῶν πόνων αὐτοῦ κομισάμενος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, τὴν θείαν αὐτοῦ μνήμην ἐορτάσωμεν· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ρυθῶμεν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ εὐρωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Θεοπρεπῶς σου τὸν βίον, διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον Χριστὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, κατηξιώθης, Μονὴν συστήσαι Δανιὴλ ὅσιε· ὅθεν καὶ συνήθροισας, τῶν φοιτητῶν τὴν πληθύν, ὁσμὴ σεπτῆς πολιτείας σου, προσάξας τούτους, ὅτι περ δῶρα Χριστοῦ ἀοιδίμε, καὶ νῦν τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος μὴ παύσῃ δεόμενος ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ, σου τὴν μνήμην ἐορταζόντων.

Στίχος. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Οτὴν ἐν Θάσῳ Μονὴν καταλαμπρύνας, τῷ βίῳ σου Ὅσιε, Δανιὴλ πάνσοφε, κεκαθαρμένος τῷ σώματι, καὶ ἀγλαίαις, τῶν ἀρετῶν σου πάντας ἐφαίδρυνας· ὅλος γὰρ οὐράνιος ἐν γῇ ἐτέλεσας, καὶ ἀρετῶν διὰ πράξεως, ἐκτελουμένων, εὐρες πορείαν τὴν πρὸς οὐράνια. Ὅθεν σε πάντες νῦν γεραίρομεν, ἐπιτελοῦντες τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, δυσωποῦντες πρεσβεῦειν, διασφύζεσθαι τὴν νησὸν σου.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Οτὴν ἐν τῇ Θάσῳ ἀσκήτων διατελέσας, διάνοιαν ἡσυχίας, Δανιὴλ ὅσιε, πρὸς ἐποπτεῖαν οὐράνιον, κατανοήσας τὰ θεῖα κάλλη καὶ πανακήρατα. Ὅθεν καὶ ὁ Κύριος τούτων ἤξιώσας, καὶ τῆς χορείας ἐποίησεν, ὁσίων πάντων, ὧν καὶ τὸν βίον ἐν γῇ ἐξήλωσας· διὸ ἀλλήλῃ τὰ οὐράνια, σὺν Ἄγγελοι Θεῶ παριστάμενος, ἐν ἱκέτειε μάκαρ, ὑπὲρ τῶν ἀνευφημούντων σε.

Δόξα ἤχος πλαγίου δ'.

Εὐφράνθητι νῆσος τῆς Θάσου, καὶ ἀγάλλεσθε οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες, καὶ δεῦτε πανηγυρίζωμεν ἐν πνεύματι, τὴν παμπαῆ πανήγυριν, Δανιὴλ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ κοινοῦ προστάτου καὶ πολιούχου. Οὗτος γὰρ ὁ τοῦ Χριστοῦ μιμητής, ἀρετῶν χάριτι ἀραιζόμενος, ἐλαμψεν ἀστῆρος δίκην, ἐκ τῆς Θάσου ἀνίσχων, καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζων, σελασφόροις ἀρετῶν αὐτοῦ λαμπηδόν. Ἄλλ' ὦ πάτερ θεόσοφε, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκ πόθου τελούντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον, δυσωποῦμεν πρεσβεῦειν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ μοναστῶν ἀρχηγός, ἐδείχθης πανόσιε, τῆς ἐν τῇ Θάσῳ Μονῆς, Δανιὴλ ἀξιοῦμνητε, ὅθεν καὶ λαμάτων, ἐκομίσω τὴν χάριν, νέμων τοῖς προσιοῦσι, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, τοῖς πόθῳ σου τὴν μνήμην τελοῦσι πανόλβιε. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλμον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀνωτέρω ἀπολυτίκιον δις, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἀγὴν στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἡλιος φαίδρά, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, Δανιὴλ θεομάκαρ, φωτίζουσα ἅπαντας, τοὺς αὐτὴν ἐορτάζοντας, ἦν ἐκ πίστεως, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, σκέπε, φύλαττε, πειρατηρίων τοῦ βίου, ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' ἀν στιχολογίαν. Κάθισμα ὁμοιον.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, νῆσος Θάσου ἰδοὺ γάρ, ἐπέφανέ σοι νῦν. Δανιὴλ τοῦ ὁσίου, ἡ μνήμη ἡ πάντιμος, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ὅθεν σκίρτησον, μετὰ χαρᾶς ἐκβοῶσα, δόξα, αἰνεσίς, σὺ τῶν ὁσίων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ κραταίωμα. Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλειον, Κάθισμα ἤχος πλαγίου δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω ἡ σεμνὴ νῆσος τῆς Θάσου, καὶ εὐφραινέσθω ἡ πληθὺς ἅπασα Θασιῶν, ὡς προστάτην θερμότατον πλουτήσασα μέγαν, καὶ κρήνην πολλῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν, παντοίων ἀρρωστημάτων ἀπαγωγῆν, Δανιὴλ τὸν θαυμασίον. Διὸ συμφώνως αὐτῷ βοῶμεν ἀρούμενοι. Χαίροις πάτερ τρισόλβιε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ἀὸν Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν

Κύριον. Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ο τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων Θεοθεν δεξάμενος, καὶ τὴν Θάσον πᾶσαν φωτίσας διδάγμασι, Δανιὴλ ἱερώτατε, τῶν μοναστῶν ἀκροβίσιον. Παρησιᾶν ὡς ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε δεόμεθα, ἐλεηθῆναι τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας, ἐτησίως ἐν ἁσμάσιν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ', καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἦ. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλαγίου δ'. Ἀρματηλάτην.

Τριάς Ἁγία καὶ Μονὰς ὑπέρθιε, χάριν μοι βράβευσον, τοῦ ὑμνήσαι Θεοῦ, Δανιὴλ παλαίσματα, κατὰ τοῦ κόσμοκράτορος, τοῦ προστάτου τῆς Θάσου, τοῦ ἀσκήτου καὶ παμμάκαρος, καὶ τῶν μοναστῶν προεξάρχοντος.

Α πό νεότητος Σταυρὸν ἀράμενος, χαίρων ἐπ' ὤμων σου, καὶ ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ ὤκησας, Μοῦνη δὲ συστησάμενος, μοναζόντων ἀγέλην, Θεῷ προσήξας διδάγμασι, καὶ σαῖς παραινέσεσιν Ὅσιε.

Χαρὰς αἰτία ἡ σὴ μνήμη Ὅσιε, πνευματικῆς ἀληθῶς, γέγονεν ὡς ἔστι, ἐν τῇ Θάσῳ ἐλάμψας, Ἡλίου δίκην θαύμασι, τοῦ Θεοῦ σε ἐξίως, δεξάσαστος καὶ λαμπρῦναντος, μάκαρ Δανιὴλ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Γασαι Κόρη τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὴν ἀσθενουσαν δεινῶς, δραστικῶ φαρμάκῳ, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγχε, εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθηναι πᾶσαν, καὶ σὲ μεσίτην προβάλλομαι, πρὸς τὸν σὸν Πῖδν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καταβασία τῆς εορτῆς. Ὤδη γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Καταρροήσας τῶν τῆς γῆς ἡδέων, τὰς οὐρανίους ἀπολαύσεις ἐκλήρωσάω πανσόφως, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς διδασκαλίας, Ὅσιε, καθοδηγῶν τοὺς πάντας, ὦ Δανιὴλ πρὸς οὐράνια.

Ε χοντες ὄντως πρὸς Θεόν, μεσίτην ἡμῶν καὶ πρόσβυον, σὲ τιμῶμεν Δανιὴλ θεομάκαρ, καὶ τὴν μνήμην σου σοφέ, τελούμεν τὴν σεβάσμιον, ἁγιασμόν καὶ ρώσιν, ψυχῆς καὶ σώματος δρεπόντες.

Ρῦσαι τρισμακάρα ψυχικῆς, δεόμεθα ἀπαλειάς, καὶ ἐχθρῶν ἐπιφορὰς ἡμᾶς πάντας, Δανιὴλ θαυματουργέ, τῆς Θάσου τὸ ἀγλάδιμα. Πνεύματος γὰρ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ σὺ πεπλοῦτήκας.

Ε ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ἴασαι ἡμᾶς, σὲ γὰρ ἐπιγραφόμεθα, προστάτην τε καὶ πρόσβυον, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνεπαίσχυντον. Θεοτοκίον.

Ανερευνήσας ἑμαυτὸν, εὐρίσκω πάντας ἀνθρώπους, υπερβάντα σαῖς Ακακίαις Παρθένε, καὶ ποῦ φύγω ὁ δεινός, εἰμὴ πρὸς σὲ τὴν εὐ-

σπλαγχνον, ὅτι οὐκ ἔχω ἄλλην Δέσποιναν, πλὴν σου βοήθειαν. Καταβασία τῆς εορτῆς. Κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροί, σὲ ὁρῶντες ἐπὶ γῆς, βιοῦντα ὡς ἐν Οὐρανόσ, καὶ ἐκδιδάσκοντα τὴν πόμνην σου, Θεομάκαρ, πορεύεσθαι αἰεὶ, πρὸς τὰς εὐθείας ὁδοὺς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅς διὰ τοῦτο πλείστοις σε χαρίσμασι, καὶ θαύμασι εἰδόξασε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου. Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς εορτῆς.

Ὤδη δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄντως σεπτὸν Εὐαγγέλιον, περιφέρων ἐν τῇ διαγίᾳ σου καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἐπιλοθείς, Δανιὴλ δυνάμει, ἐκταῖς ἐρήμοις κατόκησας, ἰσάγγελον τὸν βίον, καθαρῶς ἐκτελέσας. Διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Ο ἄντως Θεῷ, εὐχαῖς συντόνοις ἐνούμενος, καὶ ἀγρίνοις σπᾶσσει, δακρύων τε τοῖς ὀχετοῖς, ὄλωις ἀγνισθεῖς καὶ λελαμπρυσμένος, σαῖς ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, εἰς ὕψος θεωρίας ἐφίπτασαι, τὰ ἄνω, Δανιὴλ, κατοπτρεύων θεάματα.

Ν οὐς τῷ Νοί, ἐνατενίζων γενόμενος, ἐλαμπρόντης, φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, παιμὴν γενόμενος μοναστῶν, ὀδηγήσας τούτους, πρὸς πολιτεῖαν ἰσάγγελον, διὰ σου τὴν φωσφόρον, εορτῆν ἐπιτελοῦμεν, Δανιὴλ, οἱ τῆς Θάσου οἰκήτορες. Θεοτοκίον.

Διὰ παντός, μὴ διαλίπης με σκέπουσα, σὲ γὰρ ἔχω μόνην καταρῦγιον, ἐν πειρασμοῖς ὑπερασπιστήν, καὶ αὐστην ἐν κινδύνοις, ἐν συμφοραῖς παραμυθίαν, προστάτην ἐν ἀνάγκαις, εὐθυμίαν ἐν λύταις, καὶ χαρὰν ἐν ταῖς θλίψεσι, Δέσποινα κατὰ Ὤδη ε'. Ἰνα τί με ἀπάτω;

Ρῦσαι πάσης ἀνάγκης, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας, Δανιὴλ ὄσιε, καὶ ἐξαιτουμένους, τὴν θερμὴν σου τρισμακάρα ἀντίληψιν, καὶ καρδίας τούτων, πλησον χαρῆς καὶ εὐφροσύνης, ἵνα πόθῳ τελώμεν τὴν μνήμην σου.

Ι να σὲ κατὰ χρέος, εορτάζωμεν πάντες, Δανιὴλ ὄσιε, ἀπέλασον τὸν ἔλφος, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν περιστάσεων, καὶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἁμαρτιῶν ἡμῖν τὴν λύσιν, πρὸς Χριστοῦ δωρηθῆναι δεόμεθα.

Σωτηρίας εἰς ὕψους, καὶ θερμῆς προστασίας ἀξιώσασόν δέομαι, τῷ κατακειμένῳ, Δανιὴλ ἐπικλήσης ὀδύνης μου, καὶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐπιτυχεῖν τῆς ἄνω δόξης, τῷ σὲ πιστεῖ καὶ πόθῳ γεραίροντι.

Τ ὶων πιστῶν ἡ προστάτις, τειχὸς ἀπροσμάχητον, τῶν εὐφημούντων σε, ἡ πάντι τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τελοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσφον Πάναγχε.

Καταβασία τῆς εορτῆς. Ὤδη ε'. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο δὴγήσον πρὸς ἐδούς, τῆς σωτηρίας δεόμεθα, τοὺς ποθῶ σε καὶ χαρᾶ, γεραίροντας ὄσιε, Δανιὴλ πανάριστε, καὶ δοξολογούντας, τὴν σεβάσιμόν σου κοίμησιν.

Ο λολαμπέσι δωρεαίς, παγχρύσοις μάκαρ τοῦ Πνεύματος, σὺ στολισθεὶς τὴν ψυχὴν, Δανιὴλ κατηύγασας, τὴν Θάσον πανόλβιε, ἐκδιδάσκων πάντα, μοναζόντων τὰ συστήματα.

Ν ἑός· ἐδείχθης φωστὴρ, τῆς νήσου Θάσου πανόλβιε, διδ' συμφώνως ἡμεῖς, γηθόμενοι σήμερον, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Δανιὴλ παμμάκαρ, ταῖς πρεσβείαις σου φρουρούμενοι.

Η μήτηρ τοῦ Αὐτρωτοῦ, καὶ τῶν κτισμάτων Βασίλισσα, αἰχμαλωσίᾳ δεινῇ, ληφέντα με λύτρωσαι, Μαρία Πανάμοιμε, καὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἰεῦ σου καταξίωσον, Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον ἤχος πλαγίου δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Ω ς μοναζόντων ποδηγέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ νήσου Θάσου πολιούχον εὐφημοῦμέν σε, Δανιὴλ, ἐπιτελοῦντες σεπτὴν σου μνήμην. Ὡς οὖν ἔχων παρηγορίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς ῥύσασθαι κακώσεων· ἵνα κράζωμεν· Χαίροις, πάτερ πανόσιε. Ὁ Οἶκος.

Α ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας μάκαρ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύων, σαρκὸς πάσαν τὴν πρόνοιαν ἀπέριψας, διδ' καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίρε τῆς Θάσου βλαστὸς καὶ γόνος, χαίρε τῆς νήσου ἀπάσης πόνο· Χαίρε Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον, χαίρε τῆς Τριάδος φαιδρὸν ἐργαστήριον. Χαίρε λύχνε διακρίσεως, ἀπαστράπτων τηλαυγῶς, χαίρε ἄστρον διοράσεως, καταυγάζων φαινώς. Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ, χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς. Χαίροις μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας. Χαίροις τῶν ραθυμούντων τρόπος παρηγορίας. Χαίροις ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ὁ βαστάσας, χαίροις αὐλαῖς οὐρανίοις σκηνώσας. Χαίροις πάτερ Δανιὴλ ὄσιε.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΔΑΝΙΗΛ τοῦ νέου, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ ἀσκήσαντος καὶ ἐν αὐτῇ μονῇ συστησαμένου.

» Ὅρμας παθῶν ἐπέσχε Δανιὴλ νέος,

» Ὡς πρὶν Δανιὴλ, τῶν λεόντων τὰς μύλας.

» Ἀμφὶ δύο καὶ δεκάτην Δανιὴλ βίston ἔλιπε τόνδε.

Εὐλόγησον πάτερ.

ἀ. Καλὸν μὲν εἶνε καὶ θεάρεστον ἔργον νὰ διηγηθῆται τις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἔπαθλα, διότι δίδουν εἰς τοὺς Χριστιανούς πελλήνην ὠφέλειαν, ἐπειδὴ ἔχουν ἀνδρείας μεγάλης καὶ ἀγάπης τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποδείγματα, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ψυχωφελές καὶ σωτήριον νὰ γράφονται οἱ ἀσκητικοὶ πόνοι καὶ ἰδρώτες τῶν

ὁσίων Πατέρων ἐκείνων, ὅπου ὑπέμειναν διὰ τὸν Χριστὸν ποσάυτην κακοπάθειαν, κατοικοῦντες εἰς τὸ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰς τρύπας τῆς γῆς, στενοχωρούμενοι, στερούμενοι καὶ ἀπορούμενοι πάντων τῶν ἀναγκαίων τοῦ σώματος· τῶν ὁσίων τὸν βίον πρέπει πᾶς τις νὰ θαυμάζη πῶς ὑπέφερον οἱ μακάριοι ταλαιπωρούμενοι τοιοῦτοτρόπως εἰς ἄλην τὴν ζωὴν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξ ὧν εἶνε καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῶν ἑορταζόμενος καὶ ἐπαινούμενος ἱερός Δανιὴλ, ὁ τῆς νήσου ταύτης βλαστὸς καὶ περίβλεπτον ἐγκαλλώπισμα, φρουρός τε καὶ φύλαξ τῆς πατρὸς ἡμῶν πολιούχος καὶ ἔρεισμα.

β'. Οὗτος λοιπὸν ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ἡμῶν Δανιὴλ ἐγεννήθη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δέοντος τοῦ Ἀρμενίου, τοῦ ἐγείραντος τὴν Ἐν Εἰκονομαχίᾳ ἐν ἔτει 813· σύγχρονος γενόμενος τοῦ Μεγάλου Ἰωαννικίου, τοῦ ὁποίου καὶ ἀπαδὸς ὑστέρων ἐγένετο, καὶ τὸν ἠκολούθησεν, ὅπου τὸν ἤλθεν εἰς τὴν Θάσον ὁ θεὸς Ἰωαννίκιος καὶ ἐδίωξε τοὺς ὄφεις οἱ ὅποιοι ἔδακνον τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὡς εἰς τὸν βίον ἐκείνου φαίνεται.

γ'. Γεννηθεὶς λοιπὸν ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, καὶ περὶ τὰ θεῖα εὐλαβεστάτους, ἐδιδάσκετο τὸν νόμον Κυρίου, καὶ ἔδειχεν ὡς τὸ φυτὸν, τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, κατὰ τὸν Προφητὰνακτα. Ὅθεν καὶ μετὰ τὸν καιρὸν ἀπέδωκε τὸν καρπὸν καλὸν εἰς βρώσιν, καὶ ὠραιότατον. Ἐβαλεν οὖν παιδιόθεν πρῶτον θεμέλιον τῆν ἐγκράτειαν καὶ σωφροσύνην, νηστεύων καὶ δαμάζων τὴν σάρκα, σβεννύων πᾶς ὀρμᾶς καὶ τὰ κινήματα μετὰ τὴν ἀντίδικον ἐγκράτειαν, τὸν δὲ θυμὸν ἐνίκα μετὰ τὴν ταπεινώσιν ὁμοίως καὶ τὰ ἐπίλοιπα πάθη ἐκυρίευσεν μετὰ τὰς ἐναντίας ἀρετάς, καὶ τὰ ἔκαμνε τῆς ψυχῆς ὑπήκοα. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ἀπαρνηθῆ τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ ἀγαθὰ, καὶ νὰ σηκώσῃ τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου εὐαγγελικῶς, περιήρχετο πᾶς ἐρήμους τῆς νήσου, ζητῶν τόπον ἐπιτήδειον ἡσυχίας. Καὶ εὗρων σπήλαιον ἀπόκρυφον, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ, μόνος, μόνῳ Θεῷ διαλεγόμενος, καὶ ἀδιαλείπτως προσευχόμενος, καὶ τρεφόμενος μετὰ ἄγρια βότανα, καὶ λοιπὰ τῶν δένδρων ἀκρόδρυα. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ λύχνος δὲν εἶνε δίκαιον νὰ κρύπτηται ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλὰ νὰ τεθῆ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, νὰ φέγγῃ εἰς ἄλλους, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ δὲν ἦτο δυνάτῃ νὰ κρυφθῆ εἰς τέλος. Ἄλλὰ μαθόντες τὴν ἰσάγγελον αὐτοῦ πολιτείαν, καὶ τὴν ὑπεράνθρωπον ἐν τοιαύτῃ ἐρήμῳ διαγωγὴν πολλοὶ τῶν Θασίων, προσῆλθον αὐτῷ δεόμενοι νὰ τοὺς δεχθῆ, καὶ νὰ τοὺς ἐχη μαθητὰς καὶ συναγωνιστὰς τῶν πόνων του. Ὅθεν ὁ Ὅσιος ὑπακαθὼν τῷ θεῷ κελεύσματι, τῷ λέγοντι, «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω,» ὑπεδέχθη αὐτοὺς ἄσμενος. Εἶτα συναχθέντων καὶ ἐτέρων, ἔγεινεν

ἡ ἔρημος, ὡς ἄλλη πόλις ἐγκατακουμένη, καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοχριστῶν εὐπατριδῶν ἔκτισε Μοναστήριον ἐπάνω εἰς ἐν νησιδίον πλησίον τῆς Θάσου, ἀπέναντι τοῦ χωρίου Ποταμίας, τὸ ὅποιοι ὀνομάζεται Κραμπούσα μέχρι τῆς σήμερον ὅπου φαίνονται καὶ διακρίνονται εἰσέτι τῆς Ἐκκλησίας τὰ θεμέλια, καὶ πολλὰ ἄλλα κτίρια καὶ μάρμαρα τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἔγεινεν ἱερὸν Κωνόβιον, ψυχῶν φροντιστήριον, καὶ συνήχθησαν ἀδελφοί, οὐ μόνον ἀπὸ τὴν Θάσον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους τόπους τῆς ἀπέναντι Στερεᾶς ἀκούοντες τὴν φήμην καὶ τὴν μεγάλην ἀρετὴν τοῦ Ὁσίου. Τούτους ὑπόλοιποι ἐποίμαινεν ὁ Ὁσιος διδάσκων καὶ νοθετῶν αὐτοὺς μὲ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀσκητικῆς του διαγωγῆς μᾶλλον, παρὰ μὲ τούτους λόγους ὥστε ἔγεινε πολλῶν ψυχῶν σωτηρίας αἴτιος. Κατόκησαν δὲ καὶ εἰς τὰ περίε μικρότερα νησιδία, πολλοὶ ἄλλοι μοναχοὶ ἔχοντες σύμβουλον καὶ ὁδηγὸν τὸν Ὁσιον, προτιμῶντες τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην σωματικὴν ἡδονάθειαν· ὅτινες διὰ τῆς προσκαίρου κακοπαθείας καὶ πνευματικῆς πατρικῆς καθοδηγίας τοῦ Ἁγίου, ἤξιώθησαν οἱ μακάριοι τῆς ἐπουρανίου καὶ αἰδίου ἀπολαύσεως, καὶ συνευφραίνονται μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν Ὁσίων εἰς τὰ οὐράνια. Ἐπάνω δὲ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ νησιδία φαίνονται μέχρι τῆς σήμερον καὶ τὰ ἴχνη ἄλλων Ἐκκλησιῶν, καὶ διαφόρων κελλιῶν, μαρτυροῦντα τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἀλήθειαν. Ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ Μέγας Ἰωαννίκιος ὑπῆγεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ διὰ τῆς προσευχῆς του ἠλευθέρωσε τοὺς αἰχμαλώτους Χριστιανούς ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ φυλακῆν, καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν διὰ τῆς Μακεδονίας, ἔχων ἐγκάρδιον πόθον νὰ υπάγῃ εἰς τὰ Μόντανια, ἔθατο μέγας ἀγρὸς καὶ ἡ Συγριανή, διὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ ν' ἀσπασθῇ τὸ ἅγιον Δείψανον τοῦ ἁγίου Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς, ὅπου καὶ ὁ ἅγιος Εὐβίωτος ἀσκήτευσεν, καθὼς εἰς τὸν κατὰ πλάτος βίον του φαίνεται, διέβη ἐπὶ πλοιαρίου τὴν νῆσον Θάσον, πλήρη ἰσοβίων ὄρεων, οἵτινες ἔβλαπτον τὰ μέγιστα τοὺς κατοίκους αὐτῆς, οἱ Θάσιοι ἀκούσαντες, ὅτι ἦλθεν ὁ μέγας Ἰωαννίκιος ἡπαμφήμιστος συνήχθησαν ὅλοι ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία, καὶ προσπίπτοντες εἰς τοὺς πόδας του παρεκάλεισαν αὐτὸν μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ τοὺς βοηθήσῃ· καὶ νὰ τοὺς λυτρώσῃ διὰ τὸν Κύριον ἀπὸ τῆς ἐπιρρείας τῶν ὄρεων. Εὐσπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἰωαννίκιος, ἔκαμε προσευχὴν πρὸς Κύριον, καὶ παρευθὺς (ὡ τῶν θαυμασίων σου Χριστέ Βασιλεῦ) πρέχοντες ἀπὸ τὰς φώλεας τῶν οἱ ὄρει, μετεπήδησαν ἀγεληδὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέον πῶς δὲν ἐφάνησαν. Ταιούτων τεράστιον ἰδόντες οἱ Θάσιοι εὐχαρίστησαν τὸν Ὁσιὸν ὡς ἔπρεπε καὶ ὡς Ἄγγελον Θεοῦ· ἐτίμησαν καὶ ἐσεβάσθησαν. Καὶ μάλιστα ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Δανιὴλ, ὦν τότε, ὡς εἶπομεν, ἡγούμενος τῶν ἐκεῖσε ὄλων μοναχῶν, δὲν ἐξεχώρισε πλέον ἀπὸ τὸν μέγαν Ἰωαννίκιον, ἀλλ' ἠκολούθησεν αὐτὸν μετ' αὐταπαρ-

νήσεως. Θέλων δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἓνα ἀδελφὸν ὑποτακτικὸν του, ὡς κατ' ὅλα ὑπῆρξον καὶ ἀγάπητόν του, τὸ νομα Εὐθύμιον, ἔπει πρὸς ἐκεῖνον ὁ μέγας Ἰωαννίκιος. Μὴ κοπιᾶσης νὰ ἔλθῃς μεθ' ἡμῶν ἀδελφε Εὐθύμιε, ἀλλὰ διόρθωσε τὴν ψυχὴν σου, διότι μετ' ἐλθῆς ἡμέρας ὑπάγεις πρὸς Κύριον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀνεπαύθη γὰρ ἐν Κυρίῳ ὁ καλὸς ὑποτακτικὸς Εὐθύμιος, καὶ ἐκληρονόμησεν τὴν αἰδίον τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν. Ὁ δὲ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Δανιὴλ ἀπῆλθε μὲ τὸν μέγαν Ἰωαννίκιον πρὸς κατοικίαν εἰς ἐν σπήλαιον, ὅπου ἐφώλευεν πόνηρος Δαίμων, μαυρὸς τὴν ὄψιν καὶ φοβερὸς σφόδρα. Οἱ ὄσιοι βμας ἰδόντες αὐτὸν ἔμειναν ἄφοβοι πάντελως, καὶ εἰς οὐδὲν τὰς ἀπειλὰς τοῦ Δαίμονος ἐλογίσαντο. Βλέπων οὖν ὁ φθονερός, ὅτι δὲν ἐφευγον, μετεσχηματίσθη εἰς ὄψιν φοβερώτερον καὶ ἐτυλίχθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὁσίου Δανιὴλ, τὸν δὲ μέγαν Ἰωαννίκιον ἐπλήρωσεν εἰς τὴν πλευράν, καὶ τῶσον πόνον τοῦ ἐδώκεν, ὅπου ἐκοίτετο μίαν ἑβδομάδα ἄφωνος. Καὶ ἔτα ὁ μὲν Δαίμων ἔγεινεν ἀφάνης, οἱ δὲ ὄσιοι ἔμειναν ἀνεπηρέαστοι μετ' ἡμῶν καὶ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ μὲν μέγας Ἰωαννίκιος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Τριχάλικος, τὸν δὲ ὄσιον πατέρα ἡμῶν Δανιὴλ παρεκίνησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ποιμνίον του, ὅπου ἦτον ἀνάγκη νὰ καθοδηγῇ καὶ νὰ ποιμαίνῃ τὰ πνευματικὰ του τέκνα, ὡς Ἠγούμενος καὶ πνευματικὸς Πατὴρ των. Ὅθεν ὑπακούσας ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Μοναστήριον του, ὅπου ἰδόντες οἱ ἀδελφοὶ ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην, διότι τοὺς ἐδίδασκε πάντοτε νὰ ζῶσιν ἐνάρετα, νὰ ἔχωσι τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμοίαν, νὰ εὐλαβῶνται καὶ νὰ σέβωνται τὸν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου (ὅτι τότε ἡ νῆσος Θάσος ἠκυαζε μὲ εὐδαιμονίαν, ἔχουσα καὶ πόλιν λαμπράν, καὶ Ἀρχιερέα κατοικόν, ἔνθα καὶ ὁ περίφημος λιμὴν μὲ πύργους καὶ τείχη στερεά. Εἶχε δὲ καὶ χρυσωρυχεῖα, καὶ μάρμαρα ἐξῆγεν ἐκλεκτά, ποικίλα καὶ διαλευκά, καθὼς μέχρι σήμερον φαίνονται τὰ ὄρατα λατομεῖα των. Ἀλλ' ὕστερον μετὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων ἐξερημωθεῖσα, ἔμεινεν ὡς σῶμα νεκρὸν καὶ πτώα ἀκαλλέστατον). Εὐρίσκοντο δὲ καὶ πολλοὶ μοναχοὶ εἰς διεσπαρμένα Μονήδρια τῆς νήσου, οἵτινες εἶχον τὸν ὄσιον Δανιὴλ γνήσιον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καθοδηγοῦντα αὐτοὺς καὶ ἐνεργῶς διδάσκοντα τηρεῖν πάσας τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, καὶ φυλάττειν σπουδαίως καὶ ἀσφαλῶς πάντα τὰ ἀρμοζόντα τῷ μοναχικῷ ἐπαγγελματι.

Ὁ δὲ Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία χάριτι Χριστοῦ ἔλαβε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρώτην τῆς καλλονῆς καὶ εὐπρέπειαν, βασιλευούσης τῆς ἁγίας Θεοδώρας, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ ὀρθοδοξοτάτου, τότε καὶ ὁ μέγας Ἰωαννίκιος δι' ἀποκαλύψεως ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετ' ὄσιον καὶ θαυμαστὸν ἐκεῖνον ἅγιον Ἀρσάκιον εἰς στερέωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως· ὁ δὲ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Δανιὴλ

φθάσας εἰς γῆρας ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, τὸν ὅποιον ἐνεταπείασαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἐντολήν του ἐν τῷ ἰδίῳ νησιδίῳ. Ὅθεν ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν νὰ λέγῃται ὁ ὄσιος Δανιὴλ ὁ ἐν τῷ Θασίῳ, ἦτοι ἐν τῷ τῆς νήσου Θάσου νησιδίῳ.

Ἐ. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀικήτορες τῆς Θάσου, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ πέκνα, πρέπει νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ εορτάζωμεν ἐτησίως τὴν σεβάσιμον καὶ παγγέραστον αὐτοῦ θείαν μνήμην, γεραίροντες αὐτὸν ἐν ἄσμασι πνευματικοῖς καὶ ὕμνοις, δοξάζοντες τὸν Κύριον ὅπου κατηξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν ποιούτων ἅγιον συμπατριώτην, προστάτην ἡμῶν καὶ πολιούχον, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυν ἀκοιμήτων. ἵνα ταῖς πρὸς Χριστὸν θεοπειθέσιν ἐντεύξεσι καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ εὐλογῇ ὁ Κύριος τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ διαφυλάττῃ τὴν νῆσον ἡμῶν ἀνεπηρέαστον ἐκ παντός ἐναντίου συναπαντήματος.

ς. Σὺ δὲ ὦ μακάριε, τῶν ὁσίων Πατέρων συμμετοχε, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε, πρέσβευε πάντοτε δι' ἡμᾶς τοὺς ἱκέτας καὶ δούλους σου, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Κύριον, καὶ διὰ τῶν θεοπειθῶν σου πρεσβειῶν δίωκε ἀφ' ἡμῶν πάντα πειρασμὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην δυσχέρειαν. Ἀποδίωξον μετὴν ράβδον τῶν ἁγίων εὐχῶν σου τοὺς αἰσθητοὺς καὶ νοητοὺς ὄφεις, καὶ πᾶσαν δεινὴν ἀσθένειαν καὶ θάνατόν ἄωρον, τὸν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐπερχόμενον, ὅτι δύνασαι, ὡς εἰς τὸ φῶς οἰκῶν τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὰς ἀκράτους Μονὰς συναυλιζόμενος, καθὼς φυλάξας τὴν λαμπάδα τῆς ἀσκητικῆς εὐποιίας ἀκάματον, καὶ ἀπολαμβάνων ἐπομένως τὰ ἄρρητα ἀγαθὰ τῆς αἰωνίου τρυφῆς καὶ μακαριότητος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Ὡς ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ρυθῆναι ἱκέτεε, Χριστὸν τὸν μόνον ὄντα φιλόνηρον, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ἐπηρείας τοῦ Κοσμοκράτορος, τοὺς μετὰ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου, θαυματοργε Δανιὴλ, τῆς Θάσου θείος βλαστός.

Μακάριος γέγονας, τῇ θείᾳ αἰγλῇ καταλαμπόμενος, Δανιὴλ θεομάκαρ, ἐναποστειθῶν Ἥλιου λαμπρότερον, διὸ γηθόμενοι, πάντες τελοῦμέν σου, τὴν θείαν μνήμην σοφέ, εὐχαριστοῦντες Θεῷ.

Ἁγίων λαμπρότητιν, ἁγιασθεὶς πάτερ κατεσκήνωσας, ἐπιπέμπων τοῖς πᾶσιν, ἁγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε νῦν καὶ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες, Παρθενομήτορ ἐν τῇ νηδίῳ σου, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ ἀπεκύησας, Μόνη Μητρόθεε, δι' οὗ σφθέντες ἐν πίστει κραζόμεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εἰς τὰ τῆς ταπεινώσεως, βάθος φθάσας ἀόδιμε, ἦν αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἔκτισεν ἐν σπλάγχθοις σου, ἐντεύθεν ἤξιώσαι, εἰς ὕψος τελειότητος, ἀνελθεῖν σοφέ, ὡς ἐφικτὸν ἀνθρώποις καὶ τῶν Πνεύματος πλησθῆναι χαρισμάτων ποικίλων, καὶ Ἄγγελον φανῆναι ἄβυλον ἐν τῇ ὕλη. **Ν**εοφανῆ ἀστέρα σε, ἐκ τῆς Θάσου αὐγάζοντα, σε ἐπεγωνιάτες, οἱ πιστοὶ προστρέχομεν, πρὸς τὴν ἀκαταίσχυτον, σὴν προστασίαν τὴν σταθρᾶν· μὴ οὖν ἡμᾶς παρῶδες, ἀλλ' ἴασαι καὶ σῶσον, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντας, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ σὴ σεπτὴ πανήγυρις, Δανιὴλ ἱερώτατε, πάντας συγκαλεῖται, ὑψηλῶ κηρύγματι, πρὸς θείαν ἐστίαν, καὶ πρὸς εὐωχίαν πνευματικὴν, φαιδρῶς προτεθειμένην, τὰς ἀφθόλους ἰάσεις, τὰς ἐκ τῶν σῶν λειψάνων, χρομένας τρισμακάρ, ἐν ἡ δοξολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Τ**ριαδικόν.

Γεώδης φύσις Δέσποτα, ἀνυμνεῖν σε οὐ δύναται, τὸν ὑπὸ τῶν ἁνω, ἄβλων Δυναμέων, ἀπαύστως ὑμνοῦμενον, τριαδικοῖς ἐν ἄσματι, ἀλλὰ ταῖς λιταῖς, τοῦ ἱεροῦ Δανιὴλ νῦν, ἄξιώσον σὺν τούτῳ, αἰωνίως βοᾶν σοὶ Τριάδα τὴν Ἁγίαν, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νεοκρωμένην Πάναγγε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεσφραρμένην, ἰοδόλοισ δῆγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἢ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν Ἱερεὶς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Καταβατῖα τῆς εορτῆς. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Σὲ πάντες μεγαλύνομεν Ἱερέ, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας γεραίροντες καὶ ἀρετάς, καὶ τὰ κατορθώματα Δανιὴλ, καὶ τὰς διδασκαλίαις σου, ἃς ἐγκατατρυφῶντες διηνεκῶς, ἀγόμεθα πρὸς πόθον, τὸν θεῖον καὶ τροποῦμεν, τῶν ἐναντίων τὰ βουλευματα.

Ὁ σήμερις καὶ εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης μνήμης σου ἔλαμψε ὁ σήμερον ἡ ἱερά, κατευδιάζουσα τὰς ψυχὰς, καὶ διανοίας πάνσοφε, τῶν μετ' εὐλαβείας πνευματικῆς, καὶ πόθου ἐπιτελούντων αὐτὴν Δανιὴλ μάκαρ, οὗς διαφύλαττε πρεσβείαις σου.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, τῆς σαρκὸς τῇ ἐνδείᾳ ἐμίσησας, ὡς παροικῶν, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, νῦν δὲ πρὸς φῶς, μεταβέθηκας ἀδυτον, Δανιὴλ πανθαύμαστε δυσωπῶν, ἀπαύστως τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, καὶ εὐφημοῦντων σε τρισσολβιε. Θεοτοκίον.

Ραθύμως διανύων μου τὴν ζωὴν, τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνή τὸ Κριτήριον τὸ φοβερὸν δέδοικα ὁ ἄθλιος, ἐννοῶν διὸ με ἀκατάκριτον, τήρησον πρεσβείαις σου ἱεραῖς, Ἁγία Θεοτόκε, ἐλπιεῖς ἀπηλιτισμένων, ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις. Καταβασία τῆς εορτῆς. Ἐξαποστειλᾶριον.

Εύρισκεται παρά τῷ ἐκδότῃ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πετράκη ἀριθ. 36
πλησίον τῆς ἀριστερᾶς γωνίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

Τιμᾶται λεπτῶν 50